

Μεγάλη Εβδομάδα
Ακολουθία τοῦ Νυμφίου
τῇ Κυριακῇ τὸ Βράδυ
Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 10' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν

ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ
ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώῃ σοι Κύριος
κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρῶσαι. Ἀγαλλιασόμεθα
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ
ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρῶσαι
Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν
ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ
ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία
τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ
οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου
Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Αὐτοὶ
συνεποδίσθησαν καὶ ἔπесαν, ἡμεῖς δὲ
ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον
τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς Κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν
τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν
θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας
αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν
ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ
δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ
τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει
ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου
οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὗρεθεὶν ἡ χεὶρ σου πᾶσι
τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντας
τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς

κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου
σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν
καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Ὅτι
ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς,
αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι. Ὅτι θήσεις
αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου
ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι,
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ
ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ

ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Αμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, Ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορῆγαι αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΨΑΛΤΗΣ

Αμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Αμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ὁ Ἑξάψαλμος.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (ἐκ γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς Γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα·

ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε,
σῶσόν με ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας
πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ
Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς ΛΖ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ
βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς
σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου
ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ
ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,
ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα, ὠρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ
ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ
οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη,
ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ'
ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ
οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ
ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,

καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς
οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος
οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα·
σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον·
Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ
ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας
ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου
ἐστι διὰ παντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ
κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν
οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδίδοντές
μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπησ
με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Μὴ ἐγκαταλίπησ με, Κύριε· ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχευ εἰς τὴν
βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι
ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ
ιδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω
σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀρῶ τὰς χειράς μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ
πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ

ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμός ΠΖ' (87)

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσπερ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὥσπερ τραυματία

καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη; Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε. Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με, ἐκύκλωσάν με ὥσπερ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμός ΡΒ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ

μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτόν. Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτίζει πατὴρ υἱούς, ὥκτιρῃσε Κύριος τοὺς φοβούμενους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ

ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ὢν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

(*χῦμα*)

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ/ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(*Κύριε, ἐλέησον.*)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευστον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ
τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὕρησει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν,
ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ
μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ
θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω

κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος,
ἄγιος, ἄγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν. Προστασίαις
τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ
τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὕρησει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν,
ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ
μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ
θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω
κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος,
ἄγιος, ἄγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν
Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησει
γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρησει
ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ
τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ
παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς·
ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, ἄγιος,
ἄγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α΄.

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα,
ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ·
Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν
ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί
περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν
ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα,
ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ·
Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν
ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί
περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν
ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β΄.

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Αόρατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ
ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρὰ νόμων κτανθῆναι;
ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει
σου. Ὅθεν αἶνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ
δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε,
συμφώνως προσφέρομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Αόρατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ
ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρὰ νόμων κτανθῆναι;
ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει
σου. Ὅθεν αἶνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ

δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε,
συμφώνως προσφέρομεν.

Κάθισμα Γ΄.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς,
ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν
φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ
Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι,
ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος·
ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρης, τὰ
πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.
Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ
Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα
Πάθη σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς,
ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν
φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ
Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι,
ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος·
ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρης, τὰ
πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.
Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ
Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα
Πάθη σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ειρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματι σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης) (κα' 18 - 43)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν. Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, Ἀρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε. Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ τί οὖν

οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· Τέκνον, ὑπάγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπηλθεν. Προσελθὼν δὲ τῷ ἐτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπηλθεν. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν

υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῶ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῶ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,

πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Κανὼν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὦδι ᾠ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰσμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις,
ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος. Τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμόν, εἶναι
ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον,
δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται. (δῖς)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν
μορφήν ὁ Πλαστοργός, ἐκὼν περικεῖμαι,
τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι,
θεῖναι ἐμὴν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ
ἀπαθὴς Θεότητι. (δῖς)

Καταβασία.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην
θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι,
ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν
Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ
ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχάς.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι,
ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας
γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν
ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος
ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὁδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν
ὁδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ
τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι Ἰωσήφ τὸν
αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα
μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον
συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς
κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιοπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὃς ἐστι Σίμων
ὁ ζηλωτής· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς
Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνεῖαν
ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ

παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου
καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Στίχοι.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὥφθη,
Καὶ σιτοδότης· ὦ καλῶν θημωνία!

Ἔτεροι, εἰς τὴν ξηρανθείσαν Συκὴν

Τὴν συναγωγὴν, συκὴν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἀρᾷ ξηραίνει ἥς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβεΐαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν,
ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Αἰζώου δὲ
ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος
ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. (δῖς)

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμᾶς μου τότε Μαθητάς, πάντες
γνώσκονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολὰς τηρήσητε,
φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάθος
μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς καὶ πᾶσι,
καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε·
καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὕμνεϊτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δῖς)

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω
τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ κληρὸς γὰρ ἐμός,
τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ οὖν
πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων
ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· καὶ Κύριον

γινώσκοντές με ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω
τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ κληρὸς γὰρ ἐμός,
τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ οὖν
πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων
ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· καὶ Κύριον
γινώσκοντές με ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν,
ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Αἰζώου δὲ
ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος
ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν
σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν
ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων.
Ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ
μεγαλύνωμεν. (δῖς)

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῇ, ἀπώσάμενοι,
ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας, γνώμην

ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
προέφης, ἡ πάντων σοφία, ἐν ἣ
δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου
τηλαυγέστερον. (δίς)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Αφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε
τοῖς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε
ύψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς·
ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίνετε ποτήριον,
ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ
συνδοξασθήσεσθε. (δίς)

Καταβασία.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκουσάν
σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν
ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων.
Ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἀντόμελον.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.
(ἐκ γ')

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον
πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ.
Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ
παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε
οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις,
συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν,
καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου
ἡδοναῖς· ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ
ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· Οὐκέτι εἰς
τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ διὰ τὸ παθεῖν,
ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου,
καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν

ύμῶν· καὶ συναννυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω
 Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον
 πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον
 αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν· ὅπως τῇ
 αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς,
 νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος,
 τοὺς ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἑλεγες,
 κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν
 ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον
 ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται,
 εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι;
 Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον
 ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν
 χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καὶ σταυρῶ
 με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες,
 ἐβδελυγμένον λογιῶνται ὡς νεκρόν. Ὅμως
 θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς
 ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
 καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
 καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς

εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
 σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
 δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
 τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
 ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
 Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
 ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
 τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
 ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
 ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
 καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος,
 σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
 γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
 με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν
 σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν
 με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
 φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
 ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξιώσον,
 Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
 ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
 καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
 σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
 σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
 συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
 εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
 Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
 αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α'. Ἰδιόμελον.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρητον
τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκουῖσα ἡ τῶν
ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἡτεῖτό σοι προσκαίρου
βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι
τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον
θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου· ὁ
ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες,
ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν·
Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. α'. Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ

ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν·
εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ
τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ
ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς
οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι
τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν
ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν
τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων
ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων
διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος,
ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γὰρ
ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ
διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν,
τὴν ψυχὴν τῶν βοῶντων μοι· Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν

ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν
ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες
ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας,
προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν,
εὐρῶν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε
κολακεΐαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ· ἀλλ'
αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν
ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ
πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παρακοῆς· αὐτοῦ
ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι,
ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας
γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν
ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος
ἄφθαρτον.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὀρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμὴν.)